

Seznam příloh

Příloha č. 1: Konstruované týdny (tabulka)

Příloha č. 2: Kódovací kniha (tabulka)

Příloha č. 3: Výsledky kódování audia, rok 2001 (tabulka)

Příloha č. 4: Výsledky kódování audia, rok 2002 (tabulka)

Příloha č. 5: Výsledky kódování audia, rok 2015 (tabulka)

Příloha č. 6: Výsledky kódování audia, rok 2016 (tabulka)

Příloha č. 7: Výsledky kódování videa, rok 2009 (tabulka)

Příloha č. 8: Výsledky kódování videa, rok 2010 (tabulka)

Příloha č. 9: Výsledky kódování videa, rok 2015 (tabulka)

Příloha č. 10: Výsledky kódování videa, rok 2016 (tabulka)

Příloha č. 11: Rozhovor diplomantky s Tomášem Helmou, pracovník bývalé audio redakce a v současnosti sloučené redakce audia a videa ČTK, Praha 12. dubna 2017 (text)

Příloha č. 12: Rozhovor diplomantky s Hynkem Beranem, pracovník bývalé video redakce a v současnosti sloučené redakce audia a videa ČTK, Praha 12. dubna 2017 (text)

Přílohy

Příloha č. 1: Konstruované týdny (tabulka)

	2001	2002	2009	2010	2015	2016	
pondělí	5.	4.	2.	1.	2.	1.	února
úterý	27.	26.	24.	23.	24.	22.	března
středa	18.	17.	15.	21.	15.	20.	dubna
čtvrtek	10.	9.	14.	13.	14.	12.	května
pátek	12.	11.	9.	8.	9.	8.	ledna
sobota	24.	29.	28.	27.	28.	26.	března
neděle	15.	21.	19.	18.	19.	17.	července
	2001	2002	2009	2010	2015	2016	
pondělí	3.	2.	7.	6.	7.	5.	září
úterý	23.	22.	27.	26.	27.	25.	října
středa	21.	20.	18.	17.	18.	16.	listopadu
čtvrtek	13.	12.	10.	9.	10.	8.	prosince
pátek	8.	14.	12.	11.	12.	10.	června
sobota	25.	24.	22.	28.	22.	27.	srpna
neděle	21.	20.	18.	17.	18.	16.	října

Příloha č. 2: Kódovací kniha (tabulka)

Proměnná	Kód	Obor hodnot	Poznámka
Mluvčí v audiozprávách	1	Redaktor ČTK + osobnost	Kompletní zpráva
	2	Redaktor ČTK	Bez dalšího mluvčího, ne ze zahraničí
	3	Redaktor ČTK ze zahraniční	Zahraníční depeše od redaktora ČTK
	4	Osobnost	Výrok kohokoliv jiného než redaktora ČTK
Zdroj	1	AFP	
	2	AP	
	3	ČTK	Video od redaktora ČTK z ČR a zahraničí
	4	Regionální dodavatelé	Smluvní regionální dodavatelé
	5	Zdroj zahraničí	Další zdroje, například NASA, EU a jiné.
	6	Zdroj ČR	Další zdroje, například policie, hasiči, vláda a jiné.
	7	Ilustrační záběry	Záběry popsáné jako ilustrační

Příloha č. 3: Výsledky kódování audia, rok 2001 (tabulka)

Hodnoty	4. úno.	26. bře.	17. dub.	9. kvě.	11. led.	29. bře.	21. čvc.	2. zář.	22. říj.	20. lis.	12. pro.	14. čvn.	24. srp.	20. říj.	Σ
1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2	0	2	0	0	1	0	0	0	1	2	1	0	0	0	7
3	5	3	2	4	2	0	2	4	2	1	2	5	0	3	35
4	29	30	30	31	29	21	13	23	19	24	19	32	12	17	329
Σ	34	35	32	35	32	21	15	27	22	27	22	37	12	20	371

Příloha č. 4: Výsledky kódování audia, rok 2002 (tabulka)

Hodnoty	2. úno.	24. bře.	15. dub.	14. kvě.	9. led.	28. bře.	19. čvc.	7. zář.	27. říj.	18. lis.	10. pro.	12. čvn.	22. srp.	18. říj.	Σ
1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	2
3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4	32	49	52	30	34	22	4	39	35	44	29	35	24	20	449
Σ	33	49	52	30	34	22	4	40	35	44	29	35	24	20	451

Příloha č. 5: Výsledky kódování audia, rok 2015 (tabulka)

Hodnoty	2. úno.	24. bře.	15. dub.	14. kvě.	9. led.	28. bře.	19. čvc.	7. zář.	27. říj.	18. lis.	10. pro.	12. čvn.	22. srp.	18. říj.	Σ
1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	2
3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4	32	49	52	30	34	22	4	39	35	44	29	35	24	20	449
Σ	33	49	52	30	34	22	4	40	35	44	29	35	24	20	451

Příloha č. 6: Výsledky kódování audia, rok 2016 (tabulka)

Hodnoty	1. úno.	22. bře.	20. dub.	12. kvě.	8. led.	26. bře.	17. čvc.	5. zář.	25. říj.	16. lis.	8. pro.	10. čvn.	27. srp.	16. říj.	Σ
1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	2
3	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
4	29	52	31	39	27	14	11	37	38	35	53	25	13	29	433
Σ	30	53	31	39	27	14	11	38	38	35	53	25	13	29	436

Příloha č. 7: Výsledky kódování videa, rok 2009 (tabulka)

Hodnoty	2. úno.	24. bře.	15. dub.	14. kvě.	9. led.	28. bře.	19. čvc.	7. zář.	27. říj.	18. lis.	10. pro.	12. čvn.	22. srp.	18. říj.	Σ
1	2	4	1	1	3	0	0	3	0	0	1	3	0	0	18
2	4	1	2	3	1	0	0	3	3	1	1	0	0	0	19
3	3	7	9	6	6	2	0	4	10	7	8	8	0	1	71
4	0	2	0	1	2	1	0	0	0	0	1	0	0	0	7
5	0	1	0	2	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	6
6	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
7	0	2	3	0	3	0	0	0	1	0	2	2	0	0	13
Σ	9	17	15	13	16	3	0	10	14	9	13	15	0	1	135

Příloha č. 8: Výsledky kódování videa, rok 2010 (tabulka)

Hodnoty	1. úno.	22. bře.	21. dub.	13. kvě.	8. led.	27. bře.	18. čvc.	6. zář.	26. říj.	17. lis.	9. pro.	11. čvn.	28. srp.	17. říj.	Σ
1	0	1	1	3	1	0	0	1	1	1	0	1	1	0	11
2	3	3	3	1	3	0	1	2	2	1	2	2	1	0	24
3	11	8	9	10	7	7	2	7	5	3	5	12	4	6	96
4	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Σ	14	14	13	14	12	7	3	10	8	5	7	15	6	6	134

Příloha č. 9: Výsledky kódování videa, rok 2015 (tabulka)

Hodnoty	2. úno.	24. bře.	15. dub.	14. kvě.	9. led.	28. bře.	19. čvc.	7. zář.	27. říj.	18. lis.	10. pro.	12. čvn.	22. srp.	18. říj.	Σ
1	3	2	0	2	5	0	2	1	1	1	2	7	2	1	29
2	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0	1	5
3	2	5	5	4	1	2	1	5	3	2	2	1	4	0	37
4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Σ	6	7	6	6	6	2	3	6	5	4	5	8	6	2	72

Příloha č. 10: Výsledky kódování videa, rok 2016 (tabulka)

Hodnoty	1. úno.	22. bře.	20. dub.	12. kvě.	8. led.	26. bře.	17. čvc.	5. zář.	25. říj.	16. lis.	8. pro.	10. čvn.	27. srp.	16. říj.	Σ
1	0	2	1	2	1	1	3	3	1	0	1	1	2	1	19
2	0	2	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4
3	1	4	3	5	1	3	0	2	3	5	3	4	1	1	36
4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
6	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	2
7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Σ	1	9	5	7	3	4	3	5	4	6	4	6	3	2	62

Příloha č. 11: Rozhovor diplomantky s Tomášem Helmou, pracovník bývalé audio redakce a v současnosti sloučené redakce audia a videa ČTK, Praha 12. dubna 2017 (text)

Jak v počátku fungovala redakce audiozpravodajství?

Když jsem v roce 2000 nastoupil, tak už tu redakce audiozpravodajství nějaký čas fungovala. Do testovacího režimu bylo zahrnuto několik rádií, jedno bylo například regionální rádio Relax, s kterým jsme spolupracovali. Každopádně to fungovalo na základě zpětné vazby od lidí z praxe. Dávali jsme jim nějaké zvuky a oni se vyjadřovali k obsahu, co by je zajímalo tematicky a hlavně k délce a způsobu ohlášky, která se formovala, kolik informace by tam mělo být pro redaktora v rádiu.

Ze zpětné vazby se vyvinula podoba audií, jak je známe dnes?

Zpětná vazba od klientů se dělala jednou za čas. Ze začátku zhruba každý rok nebo dva jsme posílali ankety do rádií s otázkami, jak často využívají servis, jak jsou spokojeni s kvalitou, co by chtěli změnit. A z toho jsme pak vycházeli. Přes dotazníky jsme došli k nějakému konceptu, který je univerzální a drží se do této chvíle. A jak běžel vývoj v rádiích, jak se to různě zrychlovalo, tak za těch sedmnáct let se to zpravodajství proměnilo. My jsme šli obecně trendem zkracování příspěvků, snažili jsme se tam dávat odlehčenější servis, ale to se neúplně daří z principu ČTK. Co se týká jak ten servis uchopit, to se řešilo v prvních pěti letech, ale pak už se najelo na systém a jede se stejně do teď.

Jak probíhalo vydávání zpráv?

Od začátku jsme zvuky stříhali v CoolEdit2000. Původně jsme to vydávali přes Outlook, tehdy audio nebylo součástí redakčního systému, což bylo dost nepohodlné. Když to vycházelo přes Outlook, tak to trošku vypadalo jako e-mailová zpráva, kde byl takový speciální formulář. Mělo to atributy zprávy, ale bylo to v e-mailovém konceptu. Bylo tam, kdo mluví, klíčová slova, titulek. A fyzicky tam byla ta příloha, jako když ji vložíš do e-mailu. Všechno se to muselo dělat manuálně. Vložit a přetáhnout zvuk, vyplnit klíčová slova. Na editory to kladlo větší nároky, my jsme vlastně museli všechno ručně vyplňovat, to co tady všechno ten MRS předpřipraví, klíčová slova, domicily, všechny ty atributy té zprávy, tak to se tam muselo zadávat ručně. Čili tam byla i větší chybovost. Když se přešlo na ten redakční systém, tak nám to dost ulehčilo práci. Takže jsme těch zvuků začali vydávat i více. Jak na straně redaktorský tak na straně vydávací byla ta práce lehčí. Filozofie, že všechno vychází s nějaké události, ta přišla s MRSem. Srdce toho zpravodajství tvoří událost a na to je navázaná veškerá produkce, to znamená foto, graf, audio, video a text. To vychází z předpokladu, že někdo musí udělat tu událost.

Klienti tedy dostávali audia e-mailem?

A od té doby ty rádia tu cestu mají pořád nastavenou podobně. Sice oni to formálně mohou brát přes Infobanku ČTK, přes kterou se dostanou k těm zvukům, a některým to chodí satelitem. Ale 90 % lidí v těch rádiích, podle mě dodneška je zvyklá to brát z e-mailu. Mají svoje schránky, kam jim to padá, a odtamtud si to zprávaři berou. To znamená, že když mají plnou schránku, problém s e-mailem, tak jim to nefunguje. Četka se snažila převést klienty na Infobanku, protože se k tomu dělají lépe nějaké další statistiky ohledně toho, kdo si co stáhnul, ale to se nepodařilo, protože nikdo nemůže ty klienty nutit, aby přešli na Infobanku, to bychom jim museli odříznout ten e-mail, ale to jsme nikdy neudělali.

Takže nějaká statistika o využívání zvuků není?

Statistika je velice problematická z hlediska toho, jak moc jsou zvuky využívány, konkrétně jak který zvuk je využíváný, protože to prakticky nelze udělat, přesně z tohoto důvodu, že pokud to někdo dostane e-mailem, tak jediná šance by bylo monitorovat vysílání většiny těch rádií celodenně, což je prakticky nemožné.

Jak se změnila technika?

Největší vývoj byl v kvalitě toho záznamu, tam se to změnilo dost. Původně se nahrávalo na klasické audiopásky. Ale s digitalizací přišly nové přístroje. V počátku měli

redaktoři Sony Memory Stick. Někteří používali Mini Disc, technologii která se v té době hodně používala v rádiích. Ale špatně se to kopírovalo do počítače, muselo se to nahrát v reálném čase. Pak byl skok o level, přešlo se na Paw od firmy AEQ, což byla chybná větev, to jsme používali asi jen dva roky. Nahrával dobře, ale byl složitý a poruchový. Navíc bylo nutné používat externí mikrofon. A pak se přešlo na Olympusy LS-10, které máme posledních deset let. Ten má mikrofon vestavěný a je pro redaktory přívětivější. Tato generace diktafonů končí a ČTK je nyní před nákupem další generace těchto záznamníků.

Spolupráce s redaktory probíhala jako dnes, posílali již sestříhané zvuky?

Redaktoři zvuky většinou nosili nebo posílali e-mailem. S tím byl neustále problém, plná schránka a problém s daty a pomalým internetem, padalo to do spamu. Takže my jsme museli z toho e-mailu ty zvuky dohledávat. Nejdříve se to stříhat nedalo, dostávali jsme jen hrubé materiály. V těch diktafonech redaktoři byli schopní označit nějakou část a vytáhnout si ji. Někdo to dělal, ale nedalo se mluvit o střihu, jaký děláme nyní. Dnes jsou zvyklí poslat sestříhaný zvuk.

Ze starého záznamníku to do CoolEditu to vůbec nešlo přetáhnout. Paw už se připojil jako fleška. A od té doby bych řekl, že to stříhali a možná i víceméně posílali. *(Dodal Beran, který byl u rozhovoru s Helmou přítomen, pozn. diplomantky).*

V čem se audiozpravodajství nejvíce proměnilo?

Myslím, že se to od té doby hodně změnilo v tom, že se to bere automaticky. Redaktor už to dělá dneska automaticky, dřív se o to muselo speciálně zažádat a speciálně ho o to poprosit. Dneska jsou ti redaktoři zvyklí, že audio by měli pořizovat s tím, že by mělo být využitelné i pro audioservis. Jsou na to zvyklí, že pracují se záznamem a dnes i již s kamerou nebo s mobilním telefonem jako dalším multimediálním zařízením, které se využívá na záznam zvukový nebo obrazový. Dneska redaktor musí být připraven, že udělá audio, video, fotku, to je běžná součást redaktorské práce v ČTK. Dříve jsme ještě dělali rozhovory přímo pro rádia. Úplně v tom začátku se využívala taková synergie toho, že když někdo přišel do Českých novin na rozhovor, tak jsme toho využili a nahráli s ním rozhovor. Nyní spíše redaktoři, něco natočí v terénu, než že by se to natáčelo v ČTK.

Příloha č. 12: Rozhovor diplomantky s Hynkem Beranem, pracovník bývalé video redakce a v současnosti sloučené redakce audia a videa ČTK, Praha 12. dubna 2017 (text)

Co byl impuls ke vzniku videozpravodajství?

V té době všechny světové agentury začaly mít video jako standardní součást servisu. Myslím, že jsme se v té době inspirovali hlavně agenturou AP, která začala ve velkém nabízet video národním agenturám, televizím a prodávat celosvětově videa. Ta nás inspirovala i technologicky i prezentací na webu, jakou měli videobanku. V roce 2006 to začalo fungovat také proto, že začal rozumně fungovat internet, připojení bylo dostupné, začaly být relativně rychlé linky, takže se video dalo poslat, to do té doby bylo problematické. A vzniklo to hlavně proto, že se začaly objevovat internetové servery, které chtěly mít videoobsah, ale neměly k dispozici žádné vlastní kapacity, ať technologické nebo personální, k tomu jeho vytváření. A světovým agenturám se ČTK přibližuje i nyní, kdy nabízí živé přenosy, což je pilotní projekt a vznikl v souvislosti s tím, že zpravodajství se stále zrychluje. AP má denně několik živých přenosů, mnohdy i několik zároveň. A všechna média to mají a chtějí mít. Samozřejmě to klade i jiné nároky na lidi.

Jak vypadala redakce v začátku?

Četka to začala dělat v tu dobu jako poměrně velký projekt. Ze začátku jsme měli dva kompletní štáby, které se postupně rozrostly až na tři. Ve srovnání s televizí byl ten štáb samozřejmě omezený, byl tam kameraman a redaktor, neměli jsme dalšího technika ani svého zvukaře. Kameraman byl na tu dobu vybavený profesionální technikou, která splňovala televizní standard. Štáb měl za úkol každý den vyprodukovat někdy i dvě klasické reportáže. Kameraman video přinesl a šel točit dál. Regionální dodavatelé poslali video na FTP a my jsme to přes internet přímo v redakci odbavili. Dělalo se to podobně jako dnes, stříhali jsme také v premiéře. Na to byli ale extra střihači, jedním jsem byl i já. Redaktor měl vlastní licenci premiéry, nastříhal si v ní kostru, natáhl si tam rozhovory, nahrál k tomu svůj komentář. To byla jeho odpovědnost a povinnost sestavit si reportáž tak, jak chtěl. A když měl tohle hotové, tak spolu se střihačem dali dohromady reportáž. Když jsme začali dělat víc videí, tak museli video stříhat i kameramani.

Vydávali jste tedy klasické reportáže?

Původní filozofie byla, že to video musí fungovat úplně nezávisle na jiném obsahu. My jsme to dělali tak, že videa mohla fungovat bez dalšího textu, byl tam komentář, mohla tam být ohláška redaktora, byly tam všechny důležité údaje. Když si to člověk pustil, tak aby se vše důležité dozvěděl. Tehdy bylo běžné, že byla oddělená videosekce na webových serverech, a ty požadovaly delší kompletní reportáže.

Proč se videozpravodajství proměnilo?

Takhle to fungovalo přesně tak dlouho, dokud si ta média nezařídila něco podobného sama. Původní myšlenka byla, že si to sami postupně rozjedou a že si pak budou dělat své kmenové reportáže nebo zpravodajství, ale protože nebudou stíhat vyplnit všechna ta témata, co potřebují, tak že my budeme dělat tu vatu pro ně. Což je koneckonců u těch agentur běžná náplň práce. Ale samozřejmě tím, že ten boom byl rychlý a ukázalo se, že pro servery je důležité, aby zprávy nebyly generické, univerzální informace, které mají všichni stejné, tak se ukázalo, že to tak úplně nefunguje a že ty servery se snaží vytvářet svůj vlastní obsah, který je nějak zaměřený a který má nějaký punc originality, a že nechtějí přejímat cizí věci.

Jak jste zpravodajství změnili?

První reakce byla, že jsme ze dvou štábů udělali tři, protože za problém se považovalo malé pokrytí, že nestíháme všechno a že je toho obsahu potřeba mít víc, aby si klienti měli z čeho vybrat. Ale ten efekt nebyl dostatečný. Takže se ukázalo, že když je o něco zájem, jsou to nějaké zajímavosti nebo víceméně hrubý materiál, který oni si můžou převzít a nějakým způsobem upravit, zařadit do vlastní reportáže, nějak okomentovat, aby to byl zase jejich vlastní obsah, aby měli pocit, že je to jejich vlastní materiál. Takže pak přišla redukce štábů na nulu a je to tak, jak je to teď. Došlo k personálnímu sloučení audia a videa, které dává smysl v mnoha ohledech. A už se nesnažíme udělat absolutní pokrytí všeho zpravodajství, co za ten den je v Praze, což v jedné fázi byla tendence dělat vše, co je trochu k něčemu, a na to byly ty tři štáby. Rozhodli se to směřovat k větší spolupráci jednotlivých oddělení, to znamená, že video není izolovaná jednotka, jak to bylo předtím. Spolupráce byla minimální, což se od začátku bralo jako chyba, snažili jsme se s tím postupně něco dělat, ale vlastně to nebylo potřeba, kdežto nyní je to na tom závislé.

Ještě jeden čas jsme byli jak redaktoři audia, tak i redaktoři videa, když jsme namlouvali komentáře. *(Dodal Helma, který byl u rozhovoru s Beranem přítomen, pozn. diplomantky).*

V čem byl největší problém?

My jsme byli schopní s těmi štáby udělat Prahu a střední Čechy, výjimečně se jelo do Brna nebo jinam, ale to byly plánované akce. A protože všechna ta média sídlí v Praze, tak v podstatě jsou schopná si tyhle věci udělat sama. Tehdy fungovala televize Z1, se kterou jsme nějakou dobu spolupracovali relativně intenzivně, která byla zaměřena na zpravodajství a potřebovala obsah, ale ukázalo se, že na trhu v tu dobu nebylo místo pro další čistě zpravodajskou televizi než ČT24. Takže nebylo kam dávat to tvrdé zpravodajství z politiky, protože to si buď každý dělal sám, nebo o to neměl zájem. Byl vidět odklon, servery musely mít vlastní obsah a braly si jen důležité zahraniční věci.

V čem je největší rozdíl?

Dřív jsme byli izolovaná jednotka. Měli jsme vlastního ředitele, manažera, vlastní obchodní oddělení, vše bylo oddělené, ale tehdy to dávalo smysl. S nikým z četky jsme pravidelně nemluvili. Někdo šel na poradu, tam se vymyslelo, co se bude dělat, a pak se to udělalo. Neznali jsme se s redaktory a nenapadlo nás spolupracovat. Zařizovali jsme si akreditace sami, na událost šel redaktor z videa a dělal to po své ose. Kamery měla původně jen redakce v Praze a zahraniční zpravodajové, ale krajánci ne, na regionální videa jsme měli smluvní firmy. Nějak po ekonomické krizi už nebyly takové prodeje, takže už nebylo výhodné kupovat a prodávat videa. Ve chvíli, kdy začaly být dostupné amatérské kamery, tak jsme je nakoupili do krajů. Nyní redaktoři často natáčí akci, a když to jdu točit já, tak redaktor by mi měl nějakým způsobem vyjít vstříc a pomoci mi udělat rozhovory, které potřebuji. Je to větší spolupráce. I foto oddělení se do toho zapojuje. A fotografové jsou i technicky schopní video odkudkoliv udělat, když je potřeba, protože to vybavení na to mají. Někteří z nich mají i zkušenosti dostatečně velké na to, aby dodali kvalitní materiál. Takže teď je to založené na spolupráci všech oddělení.

Jak vypadala Videobanka?

Její fungování bylo převzaté z fotobanky. Pro klienta bylo možné podívat se ve Fotobance, jaké fotky nabízíme, a mohl si je objednat. A úplně stejně se začalo vyvíjet i video. U AP jsme se inspirovali i co se týče distribuce. Existovalo na to redakční rozhraní, kde se vyplňovala metadata, která se převzala z četky, dal se tam text, titulek, klíčová slova, která byla trochu jiná než má četka. Videobanka vypadala podobně jako nyní, klient viděl obrázky s náhledy, ale video se nedalo stáhnout ani koupit. Klient si video mohl pustit, a pak

se nám ozval a redakce mu to poslala na ftp server. Nepředpokládalo se, že by to někdo koupil hned.

Jak se proměnilo vydávání videa?

Nejdříve se nevydávalo přes MRS, i když Multimediální redakční systém obsahoval informaci, že k dokumentu je video, tak tam byl jen odkaz do Videobanky, a nijak jinak se tam video neukázalo, vědělo se, že existuje, ale nebyla přímá návaznost. Vydávalo se to přes jiné redakční rozhraní Videobanky. Ve chvíli, kdy se redakční systém přizpůsobil, aby unesl práci s většími soubory, tak se to vydává jako jakákoliv jiná zpráva. Teď se chystá další verze MRSu, je to skok v tom, že bude webový. Nyní je to vázané na to, že vydavatel musí mít nějaké konkrétní technické vybavení, na kterém mu funguje MRS, ale směřuje to k tomu, aby to fungovalo kdekoliv, aby se to dalo vydat v ideálním případě z terénu třeba klidně z mobilu.